

Muinasjutuline Okasroosike

1963. aastal avati Võrus 4. lastepäevakodu ja 1987. aastal väljus kapitaalremondist muinasjuto põhimõttel ümberehitatud lasteaed Okasroosike, deviisiks „Iga unne suikunud maa peab kord ärkama”. Ärkvel ollakse siiani. Ja kui kõigist tegemistest ülevaade antud, tundub, et enamiku ööpäevast on kasvatajad lasteaiarindel, kas või mõtetes, ideid otsides.

Lasteaia töötajad on aktiivsed: korraldavad piknikke, matkavad suuskadel ja jalgratastega. Ja lastelegi ei jäeta muud võimalust, hoitakse aina tegevuses.

Iga kasvataja saab aasta algul endale tööloogu, mille eest vastutab. Suuri asju tehakse muidugi koos.

Okasroosikeses on nagu muinasjutus: lossiülem, varahoidja ja teised asjaosalised, kõik oma kambrikestes. Lasteaial on oma lipp, vapp ja hümn. Pidulikel puhkudel lehvib lipp muidugi vardas.

On kombeks, et igal aastal etendab lõpurühm näidendit „Okasroosike”. Ja igal aastal on seda tehtud pisut erinevalt: küll nukkudega, küll ise näideldes. Lasteaia juubelil tõid lavastuse publiku ette töötajad. Tõld ei vedanud alt ja külalisena viibis peol Torgu kuningriigi kuningas Kirill Teiter. Tookord kanti Vanemuisest laenatud kostüüme. Vahepeal on üks isetehtud kostüümikomplekt ribadeks mängitud ja kasvatajate-lapsevanemate osavate näppude vahelt juba uuedki õukonnarüüd tulnud.

Õed ja vennad „Hea alguse rühma” lugemisnurgas. Aga huvitavaid nurki on veel oi kui palju.

JOOSEP AADER

Selle aasta näidendit võib julgelt muusikaliks nimetada. Sõnad ja viisid on oma maja päritolu (kasvatajad Maret Vassileva ja muusikakasvataja Andres Määr). Elama pani sõnad aga Ilona Sillak, kel on lasteaias ka muinajutuvestja roll. See tähendab, et korra nädalas saavad kõik rühmad muinasjuttu kuulata või maha mängida. Improviiseritult.

Teatrikallakuga on lasteaed ehk tõesti. Kasvatajad käivad marti jooksmas ja jõuluajal päkapikuks kostümeerituna tänavatel jõulurahu soovimas.

Ürituste loetelu muutuks

venitamatagi pikaks. Üks omapärasemaid on mihklipäeva laad, kuhu lapsed kodust kauplemiseks sügisande toovad.

Igal Okasroosikese lapsel on vanema tehtud armas padi. Kui veel vaibad ka appi võetakse, on lastel saalis mõnus istuda ja peokava jälgida. Ei tarvitse muretseda, et tool koliseb ja kasvataja heidab korralekutsuva pilgu.

Lasteaed kutsub oma üritustele ka vanaemasid-vanaisasid ja on üldse igati aval suhtleja: sõbrad on Lätis lasteaias Võilill, kirju on vahetatud ka rootslastega.

Liikumiskasvataja Mae Vaikla

juhendamisel käib vilgas sportitegevus. Eriti meeldivat lastele orienteerumine, kui kaardi järgi midagi otsida tuleb. Näiteks Kreutzwaldi pargis.

Okasroosikeses on kambrike, kus askeldavad koos õed-vennad. Õdede-vennade rühmas käib õppe-kasvatustöö „Hea alguse programmi” alusel. Kasvatajad on läbinud vastava koolituse ja südamega töös. „See on nüüdisaegne õpetus-kasvatustöö, mis ennast õigustab. „Hea alguse programmi” on tulevikku,” leiab juhataja Aina Kongo. Seda on ka lasteaial.

KAILE KABUN